גיליון דו שבועי שע"י "מורשת הנחל"

מורשה להנחיל

גליון ב' | פר' אמור - בה"ב | אייר תשפ"ו

מורשת הנחל
ע"ש רבי"ק הגאון"ח מברסלב זיע"א
נטע שיין סלואין ביז משיח וויטען

כך נדמה לכל אחד

ג

ם אלף פעמים לא יעזרו, מסתבר.

אז מה עושים? ממשיכים לאלף ואחד, ולאלף מאה ועשר ולאלף שבע מאות וחמישים.

אין אפשרות אחרת.

נצעק, נגיד, נדבר. שוב, ושוב, ושוב, ושוב. בסוף זה יעזור, נקוה.

ה' יִתְבָּרַךְ נִסְתָּר מֵאֹתָנוּ מְאֹד מְאֹד, בְּהֶסְתֵּרָה שֶׁבְּתוֹךְ הֶסְתֵּרָה. ואנחנו רחוקים, רחוקים מאוד. כל כך רחוקים, שאיננו יודעים כלל כמה אנחנו רחוקים. כל כך רחוקים, עד שנדמה ש"אֵין לָנוּ עָכְשָׁו בַּמֶּה לְהַחֲיוֹת עַצְמֵנוּ", וש"כָּל אֶחָד שׁוֹאֵל אַיֵּה הַבְטָחָתוֹ, וְעַד מָתַי קֵץ הַפְּלָאוֹת", וחושך הגלות מכל עבר, עוטף ומסובב ומקיף ומסתיר ואין רואים כלום ואין יודעים כלל.

> כל דיבורי ההתחזקות נועדו לאחרים, הכל מכוון לפלוני ולאלמוני. הם יכולים להתחזק, להם יש סיכוי...

איך יוצאים מזה? איפה האור בקצה המנהרה? **מַה יִּהְיֶה הַסּוֹף מִגְלוּת וְחֹשֶׁךְ הַזֶּה?**

אנחנו עומדים בשבועות מהותיים. לאן שלא נביט, ישתקפו אלינו רמזים. גיצי אור ילהטו מבעד לאפילה והחשך.

פסח שני, פרשת אמור בה אנו לומדים על ספירת העומר, ימי ספירת העומר, ל"ג בעומר - לקט של אוצרות עצומים, של אש תמיד להטת אי שם, מאירה לנו מעבר להרי החושך בהם אנו שקועים, ועינינו טחו מראות, ועיניו וליבו של אדם סגורים מהביט.

"כְּבָר דִּבַּרְנוּ בָּזֶה הַרְבֵּה," אומר גאון עוזינו רבי נתן, "אַךְ אַף-עַל-פִּי-כֵן עֲדַיִן צְרִיכִין לְמוֹדָעֵי וְאִי אֶפְשָׁר לְהוֹדִיעַ וּלְבָאֵר הַכֹּל, **כִּי לְכָל אֶחָד נִדְמֶה שֶׁעָלָיו אֵין אָנוּ מְכַוְּנִים בִּדְבָרֵינוּ!**"

הדברים ברורים וידועים. ספירת העומר, פסח שני, ל"ג בעומר וכוחו של רשב"י מלמדים אותנו שהעיקר הוא הצעקה והביקוש. למדנו "שֶׁאַף-עַל-פִּי שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם שֶׁסּוֹפְרִין וּמוֹנִין, עֲדַיִן אֵין זוֹכִין לְצֵאת לְגַמְרֵי מִטֻּמְאָה לְטָהֳרָה, אַף-עַל-פִּי-כֵן בְּסוֹף הַסְּפִירָה זוֹכִין לְשָׁבוּעוֹת, לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה עַל-יְדֵי הַכֹּחַ וְהַזְּכוּת שֶׁסָּפְרוּ אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה יוֹם" וש"זֶה בְּחִינַת פֶּסַח שֵׁנִי ... שֶׁבָּזֶה מְרַמְּזִין שֶׁאֵין שׁוּם יֵאוּשׁ בָּעוֹלָם"

ועדיין...

עדיין אנחנו מתייאשים, ושותקים, ונותנים לחושך להתגבר ולבלוע הכל.

הסיבה לכך היא, ש"לְכָל אֶחָד נִדְמֶה שֶׁעָלָיו אֵין אָנוּ מְכַוְּנִים בִּדְבָרֵינוּ, כִּי הוּא יֵשׁ לוֹ מְנִיעוֹת כְּאִלֶּה וְנִתְפָּס בְּתַאֲוָתוֹ וּבְמִצְוּדָתוֹ כָּל כָּךְ **עַד שֶׁלְּאִישׁ כְּמוֹתוֹ אִי אֶפְשָׁר לָשׁוּב בֶּאֱמֶת לַה' יִתְבָּרַךְ**, כִּי כְּבָר נִלְכַּד יָמִים וְשָׁנִים בַּמֶּה שֶׁנִּלְכָּד, עַד אֲשֶׁר לֹא יַאֲמִין שׁוּב מִנִּי חֹשֶׁךְ".

אתה חושב שרק אתה חושב כך? לא. **"כָּךְ נִדְמֶה לְכָל אֶחָד."**

לעולם ינסה היצר לשכנע אותנו שדווקא לנו אין תקוה, שכל דיבורי ההתחזקות נועדו לאחרים, שהכל מכוון לפלוני ולאלמוני. הם יכולים להתחזק, להם יש סיכוי.

אני? קצת פחות. נו, אל תרמה את עצמך...

ומנגד עומדים ימי הספירה, ופסח שני, ומתעקשים: אל תנסה להבין. תבקש. תחפש. תצעק. תרצה, ובעיקר, לעולם אל תתייאש.

ועל גביהם עומד התנא האלקי רשב"י, ומנחם: **אַף-עַל-פִּי שְׁתִשְׁכַּח, לֹא תִשְׁתַּכַּח!** כִּי כְּשֶׁנּוֹפְלִין חַס וְשָׁלוֹם לִבְחִינַת מְקוֹמוֹת הַמְטֻנָּפִים הָרְחוֹקִים מִכְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, **אַף-עַל-פִּי-כֵן עַל-יְדֵי שֶׁמְחַפְּשִׂין וְדוֹרְשִׁין גַּם שָׁם אֶת ה' יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לַחֲזֹר לַה' יִתְבָּרַךְ בְּתִכְלִית הָעֲלִיָּה!**

כִּי בֶּאֱמֶת הַכֹּל יְכוֹלִים לִזְכּוֹת לְהִתְקָרֵב לַה' יִתְבָּרַךְ בֶּאֱמֶת, דְּהַיְנוּ שֶׁעַל כָּל פָּנִים יְחַפְּשׂוּ וִיבַקְּשׁוּ וְיִצְטָעֲרוּ וְיִתְגָּעֲגְעוּ לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ וְכַנַּ"ל. וְסוֹף כָּל סוֹף יִתְקָרֵב לַה' יִתְבָּרַךְ.

וְאָמַר בְּזֶה הַלָּשׁוֹן: 'גִּיוָואלְד! זַייט אַייךְ נִיט מְיָאֵשׁ!'

(ע"פ ליקו"ל, גבית חוב מיתומים ה"ג, עיי"ש והשתמשו באוצרות שלכם)

מהנעשה והנשמע

התחדשות ב'חבורות האברכים - אנשים כשרים' ירושלים

כולם זוכרים את התנופה העצומה בחבורות בחורף שהסתיים זה עתה, אי אפשר לשכוח את השבת המיוחדת במינה במושב נחלים למאות צעירי האברכים במרחבי ארה"ק, וכן שבת במירון לכלליות אנ"ש.

לקראת הקיץ הבעל"ט, התאספו מארגני החבורות על מנת להמשיך את התנופה והתחדשות בחבורות האברכים, לזכות ל'ערליכער זומער', ואכן תשועה ברוב יועץ וסוכמו כמה נקודות חשובות שיכולים לגרום להתחדשות.

כבר למחרת יצא לדרך ההחלטה הראשונה בחבורת שנה ראשונה שעם הזמן נמשכה אף לשנה שניה, הוחלט להתחדש ולחלק את החבורה הגדולה לשנים, כאשר ר' בנימין ימשיך להיות ראש חבורה של אברכי שנה ראשונה בלבד, בחבורה הקבועה ביום רביעי בשעה 8.45 לערב, ולאברכי שנה שניה, תפתח חבורה חדשה ביחד עם ראש החבורה הרה"ח ר' שמעון צבי שפירא שליט"א ביום שני בשעה 8.30 בערב

רוצה להצטרף? שתי החבורות מתקיימות בבית משפחת קירשבוים ברחוב חוני המעגל 3 ירושלים

בשבת שעברה, פורסמה מודעה של כל החבורות בירושלים עם כל הפרטים והזמנים.

למה ניגרע

בליל שישי האחרון - ליל פסח שני, התקיים כינוס "למה נגרע" והכנה לל"ג בעומר, בבית מדרשינו הגדול במא"ש.

נשא דברים הרה"ח יואל משי-זהב שליט"א, ואנ"ש היקרים העתירו שנזכה להשתתף בהילולא קדישא של רשב"י זיע"א במירון מתוך שובה ונחת

טייערע יונגעלייט!
היכונו לכינוס "יסוד ביסוד"
שיתקיים בע"ה ביום שלישי כ"ה אייר
פרטים יבואו!

אייערע ויבער חסידות'טעס

ביום שני י' אייר, התכנסו 'נשות ובנות ברסלב' באולמי 'הכתר' בירושלים, לכינוסי הכנה לקראת ל"ג בעומר, ותפילה מעומק הלב לזכות להילולא קדישא של רשב"י זיע"א במירון בלי שום מניעות כלל, כשהם שומעים סיפורים מפעימים על גודל ההילולא מפי רבניות חשובות תליט"א, ונטפי זיכרון על הרה"ח ר' נתן ליברמנש ז"ל.

הכינוסים לבנות חולקו לפי גילאים, כאשר בערב התקיים כינוס ענק לנשות ברסלב.

לתשומת לב!

מטרת מדור "ארבע אמות" לעורר את לב האברכים לשימת לב מרובה בשאלות הלכתיות אקטואליות שעולים בחיי היום-יום. נשמח לקבל שאלות, הארות והערות על מדור זה בפקס 153225822913

הגאון רבי בצלאל גלינסקי שליט"א
התשובה נערכה בהתייעצות עם הגאון ר' **נתן פישר** שליט"א
ובדיבוק חברים בכולל חו"מ 'משפטי יעקב'

מתווך שמצהיר ללוקח על מחיר אחר ממה שסוכם עם הבעלים

מכיון שבדרך כלל הקונה או השוכר דירה באומן אינו מבין את שפת המקום, הכל מתנהל ע"י מתווכים יהודים, ומצוי מאוד שהמוכר מודיע למתווך שברצונו לקבל על דירתו $100,000, או משכיר שמודיע שברצונו לקבל על דירתו $5,000 וכשהמתווך מציע את הדירה ללקוח אומר לו שהמחיר הוא $120,000 או $6,000, ומשלשל את ההפרש לכיסו, וזאת כמובן מלבד דמי התיווך שלוקח מהמוכר או מהלוקח או משניהם. והשאלה היא האם יש בעיה הלכתית בהתנהגות כזו.

כמו כן יש להסתפק באופן שאחד שולח לקנות לו חפץ בחנות מסויימת ששם מחירה כך וכך ונתן לו סכום זה, והשליח יודע מחנות שמוכרת זול יותר, והלך וקנה במחיר מוזל יותר, ורוצה לקבל את ההפרש.

א. המקרה הראשון דן במי שמכר חפץ של חבירו וקיבל יותר ממה שהמוכר ציפה לקבל, והמקרה השני דן במי שקנה חפץ עבור חבירו ושילם פחות ממה שחשב הקונה שיעלה לו, והשאלה מי מרויח את ההפרש. הנה ידוע הכלל 'אין אדם עושה סחורה בפרתו של חבירו', וא"כ כשקיבל כסף עבור חפץ או דירה של חבירו, אע"פ שבעל הרכוש התרצה לקבל פחות, כל רווח שנובע מחמת רכושו, שייך לבעליו או לפחות ללוקח ששילם זאת ובכל אופן לא לאדם שגרם לרווח זה, וכן במקרה השני כיון שקיבל כסף מחבירו לקנות בו, כל כסף שנשאר הרי הוא של בעליו, ואין יכול לזכות בו בלי רשות מבעל הממון.

ב. ונקדים שאם רוצה פועלים שיעשו לו עבודה ששווה כך וכך, ואחד השיג לו במחיר זול יותר, ה"ז דומה למקרה השני. ואם פועלים עשו עבודה ששוה מחיר גבוה, ומחמת השליח הסכימו לעשות זאת במחיר נמוך יותר, ה"ז נחשב שמוכרים את עבודתם השווה הרבה במחיר זול, כמו המקרה הראשון, כי כאן הפועלים דומים לבעל הדירה והבעה"ב לקונה, והרווח שייך להם או לבעה"ב וכיון שהם ויתרו, ה"ז שייך לבעה"ב ולא לשליח.

והנה מבואר בסי' של"ב סעי' ב' שאם שלח שליח לשכור פועלים בג' והשליח אמר להם ד', אם השליח אמר להם 'שכרכם עלי', נותן להם ד' כמו שסיכם עמם, וחוזר ונוטל מבעה"ב מה שההנה אותו, והיינו אם עבודתם שווה ג', מקבל ג', ואם עבודתם שווה ד', נוטל ד', ואפי' אם עבודתם שווה ה', כיון שמשלם לפועלים רק ד', כי סיכם עימם על ד' לכן נוטל מבעה"ב רק ד', אע"פ שההנהו בה' וכמבואר שם בש"ך סק"ג, והטעם משום שאין אדם עושה סחורה בפרתו של חבירו כמבואר בטור. מבואר מזה שמתווך שמוכר דירה ששווה $120,000 אע"פ שהמוכר ביקש רק $100,000, אסור לו לקחת את ההפרש לעצמו. ומוכח שאף באופן שהמוכר אומר לו שמצידו מספיק לו מה שדורש, ולא איכפת לו שייקח יותר, אסור למתווך לקחת לעצמו, כי נוטל מהלוקח שלא כדין, דהרי כאן הפועלים עשו מדעתם עבודה ששוה חמש בעד ד', וא"כ הוי כאמרו לו תקח לעצמך את ההפרש, ובכ"ז אין נוטל מבעה"ב אלא ד'.

עוד מבואר שם שבאופן שבעה"ב אמר לשכור בד' ושכר בג', מקבלים רק ג' ואפי' עשו עבודה ששווה ד', כי מחלו ע"ז, וכתב הש"ך דאין השליח נוטל את הדינר הרביעי, אע"פ שהבעה"ב הסכים לשלם ד', משום הטעם הנ"ל שאין עושה סחורה בפרתו של חבירו, וכאן ראיה למקרה השני, שאפי' שהמשלח הסכים לשלם יותר, וזהו מחירו האמיתי, רק השליח השיג אותו במחיר יותר זול, ההפרש של הבעה"ב.

ג. ובמקרה הראשון יש ראיה נוספת משו"ע מפורש בסי' ע"ג סעי' י"ח, במלוה שהלוה אמר לו למכור את משכונו ב-20 כשוויו כאן, ונסע למקום אחר ומכרו ב-30 דינרים, דכל הרווח של הלוה בעל המשכון, והמלוה מקבל רק שכר טירחא על נסיעתו למקום השני (אא"כ היה אמור ממילא לנסוע לשם, דבזה לא מקבל אף שכ"ט). מבואר להדיא שאם מוכר חפץ של השני, והרויח יותר ממה שהמוכר היה אמור לקבל עליו, אין לשליח שום זכות ברווח זה, ואם נוטלו לעצמו, הרי גוזל את בעליו במחיר ההפרש.

ד. א"כ יוצא לדין מתווך, כיון שהדירה היא של הבעלים, הרי הוא רק שליח בלבד, (רק מגיע לו דמי תיווך כמקובל), וא"כ אם הצליח להוציא מהקונה או מהשוכר סכום גבוה יותר, הרי סכום זה שייך לבעלים ולא למתווך, וא"כ נחשב שגוזל את הבעלים של הדירה (אף שהוא גוי, פוסקים להלכה (ריש סי' שמ"ח) שגזל גוי אסור מדאורייתא). או שנחשב שגונב את הלוקח, כיון שבעצם המוכר הסכים למכור בפחות, הרי אסור לו לתבוע מחיר גבוה יותר, וכמו שהוכחנו מסי' של"ב.

ה. מלבד זאת כשמכר את הדירה ללוקח ב $120,000 ולוקח ממנו דמי תיווך על סכום זה, הרי מלבד הגניבה על עצם התוספת וכנ"ל, יש גניבה נוספת מהקונה, כי לוקח תיווך גם על התוספת, שעליו ודאי לא מגיע לו תיווך[1].

ו. באופן שהבעה"ב אומר לו אני רוצה לקבל סכום מסויים כגון $100,000 וזה לא עסק שלי אם תמכור ביותר, והוא מכר או השכיר בסכום גדול יותר, אם זה היה בצורת תיווך רגילה שאמר ללוקח שמחיר הדירה היא כך וכך, וגם רוצה לקבל עבורה דמי תיווך, לא מועיל מה שהבעה"ב אמר לו שמספיק לו פחות, כי סוף סוף הלוקח נתן לו את המעות עבור הבעה"ב, וההפרש שייך לבעה"ב או ללוקח, וכמו שהוכחנו מסי' של"ב. אמנם יש אפשרות שהמתווך יתכוון לזכות במעות עבור הבעה"ב, ואח"כ ייקחם לעצמו, כי הבעלים הסכימו לכך, ובזה לא גוזל אף אחד, כי המעות הגיעו לרשות הבעלים, ולקחם לעצמו בהסכמתם. אמנם זה מועיל רק אם כל המעות עוברים דרך ידו שבזה זוכה בהם לבעלים, אבל בדרך כלל הכסף עובר ישיר לבעלים ולא מועילה עצה זו[2].

ז. באופן שהמתווך מתכוון לשכור לעצמו ואח"כ משכיר לאחרים, לכאורה בזה אינו גוזל אף אחד, כי הוא שכר לעצמו במחיר שרצו, ואח"כ משכיר דבר שלו במחיר יקר יותר, אולם צריך שיאמר זאת, ולא יאמר שהוא מתווך, וגם באופן כזה יהיה אסור לו לדרוש דמי תיווך מהשוכר, כי אינו מתווך אלא משכיר, ואם לוקח דמי תיווך, הרי הוא גזל סכום זה משניהם.

העולה לדינא:

א. הקונה עבור חבירו בזול יותר ממה שביקש ממנו, או מכר חפץ שלו ביותר יקר ממה שביקש ממנו, ההפרש של המשלח, ולא של השליח.

ב. מתווך שהשיג מחיר יותר יקר ממה שסיכם עם בעל הדירה, ההפרש שייך לבעל הדירה או לקונה, ואם לוקחו לעצמו, ה"ז גזל מהבעלים ומהלוקח, וכלפי הלוקח יש גם גזל על דמי התיווך.

ג. אם מתכוון לזכות את מעות ההפרש למוכר [ורק באופן שכל הכסף עובר דרכו], ואח"כ לוקחם לעצמו, מותר רק בידיעת המוכר, אבל דמי התיווך הם גזל.

ד. אם המתווך קונה או שוכר לעצמו, ואח"כ מוכר או משכיר לאחרים, אין גזל בסכום ההפרש, אבל יהיה אסור לקבל דמי תיווך.

[1] בנתיבות סי' רל"ו סק"ח מבואר שיורד שהתכוון לטובת עצמו ולא לטובת הבעלים, אין דינו כיורד, וא"כ מתווך שכל זכותו לקבל שכ"ט הוא מדין יורד, א"כ כאן שהתכוון לטובת עצמו, ונגד טובת הלוקח, לא מגיע לו כלל דמי תיווך, וכל דמי התיווך הם גזל.

[2] ולפי מה שהתבאר בהערה הקודמת, גם כאן לא מגיע לו כלל דמי תיווך, כי עבד נגד טובת הלוקח. ולפי"ז גם אם מוסיף בסכום המכירה רק כדי לקבל יותר שכ"ט, ואת תוספת הסכום מעביר לבעלים, הוי כל דמי התיווך גזל.

קדומים

אייר תשע"ט:

כינוס 'יסוד שביסוד' למאות האברכים בקבר בנימין בן יעקב.

הרה"ח ר' אברהם יצחק כרמל ז"ל נושא דברים חוצבי להבות אש, בענייני הבית, חיזוק בשמירת עיניים.

מן הבאר

בנתיבות בני הנעורים

אחרי השבת המרוממת: איך זוכרים לפחות במה רצינו להתחזק...

שאלה:

אחרי מבוא השלום התודה והברכה מעומק לב על ההתעלות ב'מסע שלשת ימים', החל מהתפילה בכוח באלעד וכלה ב'סעודה השלישית' המרוממת.

באתי לפרש שיחתי וצערי על תחושת אבדן ואכזבה הממלאת כעת את לבי, באשר כ"כ הרבה נקודות של התעוררות ורצונות להגיע להנהגות קדושות מסוימות אשר באו ועלו משך השבת בליבי, ודימיתי בנפשי כי מעתה והילך חיי ישתנו מעט לטובה, אך אוי ואבוי, כמעט שבועיים אחרי השבת והברען הולך ודועך ואני מתחיל לשכוח אפילו מה היו הרעיונות הקדושים שהתנוצצו אז בליבי כדי שלפחות אתפלל עליהם...

אשמח אם תוכלו לחזק אותי בעניין זה, ישר כוח

תשובה:

טרם ניגע בצערך יש לציין אשר יפה מאד כתבת כי רצונך לזכור באותם הרהורי תשובה כדי לפחות להתפלל עליהם.

נוסיף רק שעל פי רוב אין זה רק עניין של "לפחות" אלא זוהי הדרך לכתחילה, אשר משמים מראים לאדם אור גדול ומסלקים אותו ממנו, כדי שאח"כ ישתוקק לזה ויתפלל על זה עד אשר יזכה לכך לא כ'לחם חינם' שהוא 'נהמא דכיסופא', אלא כרכוש וקניינו ממש, והוא ממש עניין מצוות ספירת העומר שאנו קוראים בפרשתינו ושאנו מקיימים בימים אלו: לאחר שבליל הסדר הופיע על כל אחד אור גדול מאד ולמחרת האור הסתלק, ואז מתחילים לספור ולהתגעגע ולהשתוקק ולהתפלל לשוב לאותו אור, בבחינת 'לעמך פנה זוכרי קדושתך', שאנו מבקשים מהשי"ת שיחזיר פניו וזיו אורו אלינו כי עדיין אנו זוכרים את קדושתו מליל הסדר (או מכל בחינה של התחלה המכונה 'פסח, ליל הסדר' כדלהלן).

ורק אחרי הרבה תשוקה ותפילה אנו מקבלים את התורה בשבועות בשלימות, וכמבואר דבר זה, בהמון מקומות במרחבי הליקו"ה, ומבואר שם שג' שלבים אלו עוברים על כל אחד שנכנס לעבודת ה' בכלליות ימי חייו ובפרטיות כל תקופה, ואפילו בכל יום.

אכן בכדי שנוכל להחזיק בהתעוררות ולהתפלל לקיים כל שהתעורר בקרבינו, צריכים הרי שיהיה בבחינת 'זוכרי קדושתך'.

אשר על כן ננסה לשחזר עבורך ועבור הרבה מחבריך בראשי פרקים ממש חלק מהנקודות הנפלאות שייתכן שעוררו אותך או את שאר החברים כל אחד כפי ענייניו.

א. שבירת השינה בחצות ליל שבת ויציאה לפעלד, אשר מילא אותנו באוויר (תרתי משמע) נקי טהור וזך, ממש עונג שבת - מדוע לא נפרגן לעצמינו עונג כזה גם בשאר שבתות? תבקש מהשי"ת שתוכל להתארגן עם חברותא, או אפילו עם עוד כמה חברים, לנסות לנגוע בעבודה נעלית זו גם בשבתות בבית.

ב. התפילה באריכות ובכוח מתוך נעימות נפלאה, אחרי שחלק ניכר מהבחורים עמדו לתפילה בזמן, היינו בברכות השחר, אשר יש בכך חיות מיוחדת, ומפתח להצלחת כל התפילה - תתפלל איפה שגם בתפילות השחרית ה"רגילות" בישיבה, וק"ו בשבתות עם אנ"ש, תצליח להגיע בזמן, להתנתק מכל הסובב, להיכנס למילות התפילה ולשאוב מהם חיות לכל היום.

ג. הזמירות והניגונים, בפרט בסעודה שלישית, הושרו בנעימות, בהתעוררות והשתוקקות נפלאה - אל תוותר על עבודה מתוקה זו, שרבינו כידוע הקפיד מאד על המזלזל בה. תרבה לבקש מהשי"ת שתוכל גם בסעודות השבת בביתך וגם בסעודה שלישית עם אנ"ש לשיר את הזמירות בכוונת הלב, ומתוך כך להתדבק בהשי"ת ובשבת קדשו.

ד. אהבת ודיבוק החברים מתוך חדוות נעורים - גם על כך חייבים להתפלל, כדברי ר' נתן לבנו ר' יצחק (כידוע הסיפור בזה) - תתפלל שתזכה כל השנה לחברותא בעבודת השי"ת ולחברים טובים, שאפשר לשוחח עימם ולהתחזק ביחד בעבודת השי"ת.

ה. הדיבורים שהושמעו במהלך סעודות השבת - נציין אותם בקצרה ממש:

בליל שבת דיבר ר' שמעון צבי שפירא על הצורך לשמור את העיניים ולא ללכת אחרי עזות הגוף, ובפרט כעת שנכנסנו ל'פינצטערע זומער', והדרך לשבר עזות הגוף הוא ע"י קימת חצות והסתגרות בחדר בינו לבין קונו כמו המצורע, שבכך מטהר עצמו מצרעת גופו.

בצפרא דשבתא, דיבר ר' יעקב נתן אנשין ועורר מאד על הרצינות המתבקשת כשמתכנסים יחד אנשי ה'אוצר של יראת שמיים' לאכול ולשיר ולשמוע דבורי אמת כפי שהייתה האווירה בעבר בכל כינוסים שכאלה, ובפרט חשו זאת ביתר שאת בשבתות עם ר' נתן ליברמנש זצ"ל, אשר לא היה שום מקום לקלות דעת, "וועדטלאך", "קטעים" ומשחקים שונים עם ניגוני הזמירות, וכיוצא בזה, והמשיך להסביר בטוב טעם, שיראה וצמצום ומסגרת על אף שעלולים להתפס בעיני בחור כערכים 'מרתיעים', אך הם הם המבססים כל דבר שיהיה דבר בריא, שלם ואמיתי, והנפש חפצה בכך מאד.

בסעודה שלישית, עורר באופן מופלא ר' אלכסנדר פראנק, שאפילו אנו ה'דרי מטה', טרם שנבוא לקבל התחזקות, עלינו להתעורר מעט מהשינה והאדישות ולקבל לפחות מינימום של עמידה על העקרונות, בפרט בענייני נגינה, אכילה, שינה וליצנות המרדימים את האדם, ובכך נזהר ש'העולם לא יטעה אותנו לגמרי', ורק אז נבין ונפנים את כל ההתחזקות מהרבי ור' נתן ויועילו לנו.

תעשה איפה מכל התורה והדבורים האלו תפילה לפחות כמה ימים ואז תצליח.

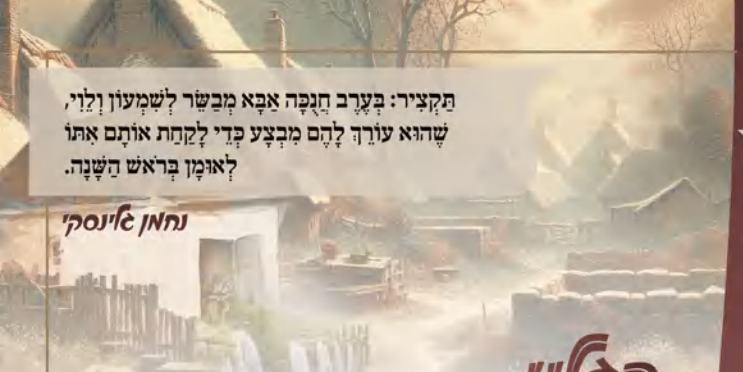

תַּקְצִיר: בְּעֶרֶב חֲנֻכָּה אַבָּא מְבַשֵּׂר לְשִׁמְעוֹן וְלֵוִי, שֶׁהוּא עוֹרֵךְ לָהֶם מִבְצָע כְּדֵי לָקַחַת אוֹתָם אִתּוֹ לְאוּמָן בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה.

נחמן שיינסקי

לֵוִי הַשְּׁלִישִׁי בְּמִבְצָעִי קְרָמְיָנָה

סִדְרָה אַרְתֻּקַת בְּהֶמְשָׁכִים

פֶּרֶק ב:

מִבְצַע רֹאשׁ הַשָּׁנָה

כְּשֶׁאַבָּא רַק סִיֵּם לְסַפֵּר לָהֶם עַל הַמִּבְצָע, קָפְצוּ שְׁנֵיהֶם מֵהַכִּסֵּא.

לֵוִי, הָעַלִּיז מִבֵּין הַשְּׁנַיִם, תָּפַס אֶת יָדוֹ שֶׁל שִׁמְעוֹן, וְיַחַד הֵם יָצְאוּ לְרִקּוּד שָׂמֵחַ 'אַ-אַשְׁרֵינוּ, מָה טּוֹב חֶלְקֵנוּ, שֶׁזִּכִּינוּ לְהִתְקָרֵב לְרַבֵּנוּ', וְהִמְשִׁיכוּ בְּאֹפֶן טִבְעִי לְ'אוּמָן אוּמָן רֹאשׁ הַשָּׁנָה'.

אַחֲרֵי כַּמָּה דַּקּוֹת שֶׁל רִקּוּד סוֹעֵר, כְּשֶׁכָּל הַמֶּרֶץ וְהַשִּׂמְחָה הִשְׁתַּחְרְרוּ, כְּשֶׁבֵּינְתַיִם אִמָּא יָצְאָה מֵהַחֶדֶר וְחִיּוּךְ רָחָב עָלָה עַל פִּיהָ לְמַרְאֵה פָּנֶיהָ הָרוֹקְדִים, הֵם הִתְיַשְּׁבוּ עַל כִּסְאוֹת הַסָּלוֹן, מִתְנַשְּׁפִים.

לֵוִי לָקַח מִיָּד אֶת הַמִּשְׂחָק שֶׁזָּנַח מִקֹּדֶם עַל הַשֻּׁלְחָן וְחָזַר לְשַׂחֵק, אֲבָל שִׁמְעוֹן נִגַּשׁ שׁוּב לְאַבָּא שֶׁעָמַד כָּעֵת סָמוּךְ לְאִמָּא. "קֹדֶם כֹּל, תּוֹדָה רַבָּה אַבָּא וְאִמָּא עַל שֶׁאַתֶּם עוֹשִׂים לָנוּ מִבְצָע מְיֻחָד כָּזֶה! כָּעֵת, אֲנִי רוֹצֶה לָדַעַת מָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת כְּדֵי שֶׁאוּכַל לִזְכּוֹת לִנְסֹעַ לְרַבֵּנוּ בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה!".

אִמָּא חִיְּכָה חִיּוּךְ רָחָב, שֶׁנִּי לַשָּׁעָה הָאַחֲרוֹנָה. הִיא כָּל כָּךְ אוֹהֶבֶת אֶת הַחֶשְׁק הַמְיֻחָד שֶׁיֵּשׁ לְשִׁמְעוֹן. בְּכָל פַּעַם שֶׁיֵּשׁ מִבְצָע הוּא מְיָד מְנַסֶּה בְּכָל כּוֹחוֹ לְהַצְלִיחַ בַּמִּבְצָע, לֹא רַק כִּי הַפְּרָסִים מְעַנְיְנִים אוֹתוֹ, אֶלָּא כִּי הוּא מַרְגִּישׁ שֶׁזּוֹ הִזְדַּמְּנוּת לִלְמֹד יוֹתֵר, לְהִתְפַּלֵּל טוֹב יוֹתֵר, אוֹ לְהִתְחַזֵּק בְּמִצְווֹת אֲחֵרוֹת בָּהֶם עוֹסֵק הַמִּבְצָע, אִם זֶה אַהֲבַת חֲבֵרִים וְאִם זֶה כִּבּוּד הוֹרִים וְאִם זֶה מִצְווֹת אֲחֵרוֹת וּמִדּוֹת טוֹבוֹת.

"כָּעֵת לַךְ לְהִתְכּוֹנֵן לְשֵׁנָה," אָמְרָה אִמָּא, "כְּבָר מְאֻחָר מְאוֹד. וּבְעֶזְרַת ה' מָחָר, אֲנִי יַסְבִּיר לָכֶם יוֹתֵר עַל הַמִּבְצָע הַמְיֻחָד!".

לֵוִי שֶׁקָּלַט תּוֹךְ כְּדֵי מִשְׂחָק שֶׁאָחִיו הוֹלֵךְ לְכִוּוּן חֲדַר הַיְלָדִים, עָזַב אֶת הַמִּשְׂחָק בְּחִסָּר חֵשֶׁק, וְהָלַךְ לְשָׁם גַּם הוּא. "מָה דִּבַּרְתָּ עִם אַבָּא וְאִמָּא?" שָׁאַל בְּסַקְרָנוּת. "שָׁאַלְתִּי אוֹתָם מָה צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בִּשְׁבִיל הַמִּבְצָע. אִמָּא אָמְרָה שֶׁהִיא תַּגִּיד לִי מָחָר", עָנָה שִׁמְעוֹן.

לֵוִי הִתְבַּיֵּשׁ מְעַט שֶׁרַק הַמִּשְׂחָק מְעַנְיֵן אוֹתוֹ, וְהֶחְלִיט שֶׁמָּחָר, כְּשֶׁהוּא רַק יִשְׁמַע אֶת פְּרָטֵי הַמִּבְצָע - הוּא יַעֲשֶׂה שִׁנּוּי עָצוּם וְיַתְחִיל רַק לַעֲשׂוֹת טוֹב וּלְקַיֵּם אֶת כָּל מָה שֶׁרַק יִהְיֶה אֶפְשָׁר בְּמִסְגֶּרֶת הַמִּבְצָע וְאַף מֵחוּצָה לָהּ.

שלושת ימי אורה!

נחמן גלינסקי

סיקור מרתק ומרגש, המעורר לעבודת ה' - מ'מסע שלושת ימים' שנערך כמידי שנה לבחורי חבורות 'מורשת הנחל' שהשתתפו במסגרות 'ישיבת בין הזמנים' בכל רחבי הארץ * במסע המרגש נצעד יחד עם הבחורים החל מהשעה ארבע לפנות בוקר של יום חמישי, ועד לכניסתם בהיכל הישיבה ביום ראשון שלאחר מכן, עמוסים וגדושים באוצרות קדושה והתחזקות מזן אל זן לקראת 'זמן קיץ' מוצלח ופורה בסייעתא דשמיא

כאשר באים לכתוב על שבת ההתאחדות לבחורי מורשת הנחל, שבת מיוחדת שכולה אור עצום עד מאוד, הכתיבה לא קלה.

וכי אפשר לצמצם אור על גבי דף כרומו? ולכן כל הנכתב הוא רק כמאן דמחוי במחוג. אך לטעום באמת את התבלין המיוחד של שבת התעלות אפשר רק על ידי שזוכים להשתתף בשבת...

ופוק חזי מאי עמא דבר: כל בחור או אברך שעבר את השבת, יעיד שזה אחד הדברים שהם בגדר 'מכה בפטיש' הגמר מלאכה להפוך לברסלב'ער חסיד ברמ"ח ושס"ה. כל משתתפיה יעידו וגידו שבשבת כזו ההחלטה מתחזקת בלב כל בחור: אחת שאלתי... שבתי בבית ה' כל ימי חי - כך אני רוצה להיות א אמת'ע ברסלב'ער חסיד.

בשבת הזו אף היצר הרע עונה בעל כרחו אמן על הבטחת רבינו 'מיין פייערל וועט שוין טלואין ביז משיח וועט קומען', כאשר במשך שלוש יממות רצופות מאות בחורים עובדים את ה' יתברך כעובדים המופלגים בימי קדם ומוכיחים כי גם בדורינו שייך מציאות של עבודת ה', קימת חצות, תפילה בכוח, לימוד התורה, ושאר עבודות.

לפניכם סיכום קצר של 'מסע שלושת ימים' כפי שהתרחש השנה בס"ד:

נסיעה שמתחילה בארבע לפנות בוקר...

לא יאומן כי יסופר! זוהי התחושה שאפפה כל אחד שצפה בסיומו של יום חמישי, יום הנסיעה שפותח את 'מסע שלושת ימים':

שכן, ביום זה זכו הבחורים לקום מיצועם בין 3 ל 4 לפנות בוקר, לצאת לדרך לעיר אלעד, שם התקבצו בכל הערים לתפילת שחרית בכוח ובהתלהבות, אשר 'בוקע רקיעים' (כלשון רביה"ק') של ארבע מאות בחורים המתפללים יחדיו בהתלהבות.

לא פחות משבע אוטובוסים יצאו את ערי ארצנו הקדושה לנסיעה מיוחדת, כל אוטובוס והמסלול המיוחד לו לפי תוכנית ראשי החבורות והממונים בעיר זו - לאחר מכן המשיכו הבחורים (כל עיר בפני עצמה) בנסיעה ארוכה שעות על גבי שעות, בהם השתטחו על קברי הצדיקים אשר בארץ המה ברחבי ארץ הקודש והגליל, ושפכו שיח לפני בורא כל עולמים בבקשות כלליות ופרטיות, ולהצלחה בזמן החדש שתיכף נפתח בישיבה הקדושה. כמו כן, חולקו עשרות קונטרסים של 'תהילים המחולק' אותם אמרו בכל ציון וציון להצלחת התורמים היקרים שזכו להיות שותפים בהוצאות השבת.

נסיעה קדושה ומיוחדת זו, באה לאחר חודש שלם בו עמלו הבחורים בלימוד התורה ועבודת ה' במסגרת ישיבות בין הזמנים בכל רחבי הארץ, בפרויקט המיוחד 'החודש הגורלי' - 'לבבי אשיחה', בסדר הלימוד המיוחד שאיחד 16 סניפי 'ישיבות בין הזמנים' בכל רחבי הארץ, בו עמלו בלימוד הלכה, ובתורה הזמנית תורה כ"ה ת' בעניין ההתבודדות, והקיפו את הנושא בהרחבה מתוך ספרי רבינו בקונטרס הלימודים שיו"ל במיוחד עבורם, ועי"ז התחדשו בעצת ההתבודדות, למען יקנו קניין נצח לקיימה דבר יום ביומו.

ולאחר הנסיעה הארוכה בהם הוציאו הרבה כוחות בגוף ונפש, הגיעו לטלז-סטון למתחם בו נערכת שבת ההתאחדות, ומיד לאחר התארגנות קצרה בחדרי הלינה, פצחו בתפילת ערבית וספירת העומר בכוח ובצעקות, שכל הרואה בטוח שמדובר בבחורים שזה עתה מתחילים את סדר יומם, והמה רעננים ומלאים בכוחות...

אך מי שידע כיצד היה נראה סדר יומם של הבחורים ב-17 שעות האחרונות, לא יכל שלא להתפעל מהתפילה המרוממת, כאשר גם לאחר יום נסיעה שכזה זוכרים הבחורים את דבר רבינו הקדוש 'גאר מיין זאך איז תפילה', ודברי מוהרנ"ת על הכשרים שצועקים בספירת העומר...

יום חמישי המרומם שפתח כאמור את ה'מסע שלושת ימים' הסתיים בסעודת ראש חודש אייר, ב'גדולה לגימה שמקרבת', והבחורים שמתאספים מכל רחבי הארץ, זוכים ל'כלליות הגוונים' בצורה מיוחדת, כאשר כלל בחורי אנ"ש כל אחד והסגנון המיוחד לו יוצרים יחדיו הרמוניה של אהבת חברים וחיבור בין אנשי הצדיק, כשלקראת סיום הסעודה הייתה הפתעה מיוחדת: מצגת מרתקת על 'מקום המקדש' ו'הר הבית', במסגרתה התבארו בטוב טעם ודעת מגוון נושאים הלכתיים הנוגעים למקום המקדש, בליווי מקורות מהראשונים והאחרונים עם תמונות אמיתיות של כל הר הבית ומקום אבן שתיה, שנמסרה ע"י הרב לוי יצחק חריטן שליט"א, המומחה בתחום זה.

יום הששי

יום חמישי המרומם והעמוס בהספקים רוחניים כבירים, הסתיים שעתיים מאוחר

כנס הפתיחה בהיכל הקלויז ברכפלד

יום חמישי בגליל העליון

יום חמישי בגליל העליון

אסיפה ראשי החבורות והפעילים לקראת המסע

מהמתוכנן, עקב עומס חריג בכבישים בדרך חזור מהנסיעה הקדושה, כך שהבחורים עלו על יצועם רק בשעה 12 בלילה.

לכן - כמה הופתעו המארגנים וראשי החבורות לגלות שחלק גדול מהבחורים לא ויתרו על קימת חצות למרות שעת השינה המאוחרת, ורוב הבחורים השתתפו בתפילת שחרית כוותיקין, עם המתיקות הנפלאה של אמירת הלל בקול גדול, אליו התגעגעו כל כך מימי הפסח הקדוש בו זכו לומר הלל דבר יום ביומו.

בסיום התפילה הרותחת ישבו בצוותא חדא לקיים 'מצווה להרבות בסעודת ר"ח', מתוך אחוות רעים, עם אגירת כוחות להמשך יום העמוס חוויות רוחניים העומד לפתחם.

זו הייתה רק יריית הפתיחה של יום עמוס בעבודת ה' והנאה רוחנית. יום שכלל בתוכו סדר לימוד בהיכל בית המדרש הגדול שבמתחם, וכמובן התבודדות במסגרת ההתחזקות הכללית במבצע 'לבבי אשיחה' שלא יעבור יום בלי התבודדות, והצגה מיוחדת במינה מושקעת ומרתקת, שהמחישה והחדירה בעומק הלב את חשיבות קיום עצת ההתבודדות וגודל החשיבות להשתתף בקביעות בחבורות, כאשר היו בחורים שהעידו שדווקא ההמחשה בדרך נעימה וחוויתית של הצגה, השפיעה עליהם יותר מכל דבר אחר להבין לעומק את חיוניות עצת ההתבודדות דבר יום ביומו.

כמו כן נערך מעמד חלוקת פרסים על המבצעים המיוחדים בימי בין הזמנים, עם הגרלות מיוחדות בהם כרטיסי טיסה לרבינו הקדוש ועוד, וחלוקת הפרס המיוחד למאות הבחורים שזכו לעשות התבודדות מידי יום ביומו, תיק תפילין מיוחד לבחורי אנ"ש הזוכים להניח רש"י ור"ת, וסידור מהודר עם הקדשה מיוחדת.

פני שבת נקבלה

לאחר יום מאיר שכזה, קל להבין שתפילות השבת האירו באור מיוחד, כאשר תחילה התאספו הבחורים לאמירת 'שיר השירים' בטעמים הנעימים, והודו לה' במנהג הבעל שם טוב, כשהשנה נהנו הבחורים מחידוש מיוחד כאשר נערכו במקביל שני מנייני ענק מחמת גודל הציבור, האחד לבחורי הישיבה קטנה והשני לבחורי הישיבה גדולה.

לאחר מכן נערכה תפילת קבלת שבת נערכה בנעימות מיוחדת, בהתרוממות טפח וטפחיים מעל הקרקע, ובפרט הריקודין קדישין ב'לכה דודי', כאשר לב המשתתפים נשא את רגליהם מתוך שמחה וחיות דקדושה על שמחת יהדותינו וזכות ההתקרבות לרבינו הקדוש.

יצויין שיש כמה מאנ"ש מתושבי טלזסטון שהעידו כי הם מחכים כל השנה לשבת ההתאחדות של מורשת הנחל כדי שיזכו להשתתף בתפילות המרוממות הללו אשר מגודל נעימותם והתלהבותם, מזכירים להם את הקיבוץ הקדוש בראש השנה, ובכלל עצם התפילה עם ציבור אדיר שכזה הנקרא על שם הצדיק מחבר אותם לבעל תפילה העומד מעל אנשיו ומעלה את תפילתם.

כמובן שהספירה שאחר התפילה ממש בוקעת רקיעים, כאשר מאות הבחורים כוספים להשי"ת בצעקות וזעקות 'ואטהר ואתקדש בקדושה של מעלה', וכעבור דקות ארוכות צריכים להשתיק את אלו שלא מסוגלים להפרד מהרצונות והכיסופין בכדי לומר קדיש. ואז פוצחים בריקוד של שבת קודש בשמחה גדולה.

מיד לאחר התפילה ירדו הבחורים לאולם האוכל שכבר חיכה להם ערוך בצורה נפלאה על ידי צוות המטבח המסור, המורכב מאברכים יראים ושלמים המוסרים את עצמם החל מיום חמישי בבוקר ואף לפני כן, ועובדים שעות על גבי שעות שלא על מנת לקבל פרס בהכנת האכילה לימי הנסיעה ובפרט את הסעודות ליום השבת שכולו קודש כולו אלוקות, ומכניסים את התבלין ששמו שבת ואת כל טוב ליבם למען הבחורים, בכדי שכל המשתתפים יוכלו ליהנות מהשב"ק אף בגשמיות עד שהגוף יתבטל לנשמה מרוב השמחה...

בהגיעם לאולם האוכל מתיישבים הבחורים לפי חבורות, כל חבורה במקומה עם ראש החבורה, כאשר הכל נעשה בדרך ארץ ובעדינות כמו שרבינו הקדוש ציוונו.

כאשר מיד פצחו בזמירות שקודם קידוש, שלום עליכם ואשת חיל והריקוד המרומם של עוז והדר...

במשך הסעודה נשאו דברים ראש החבורה הרה"ח ר' שמעון צבי שפירא שליט"א שהרחיב על עניין קדושת העיניים בפרט בימי הקיץ בהם הנסיונות מתגברים, אך ברסלב'ער בחור יודע להתגבר על יצרו כראוי, על ידי העצות הקדושות שהנחילנו רבינו, וכך לשמר את הקניינים הקדושים שזוכה לרכוש בישיבה וסדרי לימודו.

כמו כן הרחיב רבות על עניין קימת חצות, גודל מעלתה ועצות לקיימה והקשר הישיר לשמירת העיניים, בפרט בליל שבת קודש זה, כאשר מאות בחורים יחדיו מתכוננים לקום בחצות הלילה, כאשר כמה בחורים העידו כי בכוונתם היה שלא לקום מחמת העייפות המצטברת, אך לאחר דרשה שכזו ביקשו מחבריהם לחדר שלא יוותרו

זמירות הבוקר בסדר חצות כללי בי"ש

תפילת שחרית יום חמישי באלעד (2)

מצגת בליל שישי

להם בעת שקמים בחצות הלילה ואף הם השתתפו בסדר חצות המרומם.

לצד האכילה בקדושה כראוי, זמירות השבת מושרים בנעימות נדירה מפי מאות הבחורים כאחד, כאשר בזה אחר זה מושרים כל זמירות השבת המאירים כשאחת מהנה לא נפקדה כרצון רבינו ז"ל שהקפיד והזהיר מאוד על עניין זה, כאשר הנגינה האדירה מרוממת את כלל המשתתפים לפסגות חדשות.

עיקר העבודה של במאתיים בחורים...

בסיום הסעודה המרוממת הזדרזו הבחורים לעלות על יצועם בכדי לזכות לקיים האת העצה הקדושה של 'קימת חצות' שהינו כידוע 'עיקר עבודת איש הישראלי'.

כל בחור שרצה לקום בחצות הלילה קיבל מדבקה זוהרת כבר בערב שבת, אותה היה צריך להדביק מעל מיטתו בכדי שהממונה ידע שבחור זה רוצה בפועל לקום חצות.

ואכן, בנקודת חצות הופיעו קרוב ל-200(!) בחורים חמד שהתנתקו מיצועם החם והנעים ויצאו אל הקור הלילי שבחוץ, בכדי לזכות לקיים את העצה הנוראה לקום בחצות הלילה.

מאות הבחורים התאספו ברחבה שלפני בית הכנסת שבמתחם, לשיר יחדיו ניגוני התעוררות ולשמוע דיבורים מפי ראש החבורה ר' בנימין פראנק שליט"א שעוררם על גודל השעה המסוגלת כאשר זכו להתעורר בנקודת חצות, ועל הדרך הנכונה לנצל את שעת ההתבודדות כראוי.

לאחר מכן יצאו הבחורים להתבודדות בפעלד שהוא ממש 'חוץ ליישוב' גם בפשטות הלשון... וכעבור שעה תמימה בה זכו לקיים את עצת העצות ולהשיח את ליבם לפני בוראם כציווי רבינו הקדוש, חזרו לטבילת מקוה והכנה לתפילה.

הרגעים הבלתי נשכחים

בד בבד, שאר הבחורים שלא היה בכוחם לקום חצות התעוררו לתפילת שחרית, ובהגיע הזמן המיועד, שעה ומחצה קודם הנץ החמה התחיל החזן באמירת ברכות וקרבנות במתינות כמונה מעות.

כשיחד עימו כל קהל הבחורים המצטרפים לתפילתו בקול רעש ובכוח גדול, וכל ההיכל כמדורת אש, בתפילה בכוח אשר כמעט ומעיפה את התקרה הגובהה ממקומה...

את הרגשות הלב במשך התפילה, כאשר בחוץ העולם עדיין מנמנם אך בפנים בוערת מדורה של התלהבות ועבודת ה', אי אפשר לתאר ולהוציא במילים, אך אחד מראשי החבורות המשתתף בקביעות כל שנה, העיד שהוא מחכה לכך כל השנה.

אחד התחנות המרגשות בתפילה הוא כשהציבור מגיע ל'נקדישך ונעריצך', כאשר בבת אחת פורץ הנוסח המעורר של אנ"ש מפי מאות בחורים הממלאים את היכל התפילה. העוצמה שברגעים אלו מצליחה להעביר את המשתתפים לקיבוץ בר"ה, ולרומם את ההתחברות וההתקרבות לרבינו הקדוש ואנשיו בכמה וכמה רמות.

ההתעוררות המיוחדת המלווה בנוסח המרטיט, הכיסופים לגאולה ממקומך מלכינו תופיע, ותמלוך עלינו מהרה'... ההמיה המתפרצת מפיהם של מאות בחורים המתשוקקים כאיש אחד ומתחננים 'בקרוב בימינו, לעולם ועד תשכון' יוצרים יחדיו רגעים שלא ניתן לשכוח...

כאשר השנה, בנוסף לתפילת השבת המרוממת, זכו המשתתפים גם להלל בקול גדול בזכות שבת ראש חודש.

מכירת העליות הלא-משמעממת

לאחר תפילת שחרית נערכת 'מכירת העליות' השנתית, שלמרות שמכירת עליות נראה אולי כרגע משעמם שצריך לנצלו בעיון ברש"י שעל הפרשה, הרי שמכירת העליות בשבת השנתית של בחורי מורשת הנחל היא רגע מרגש במיוחד:

העליות לא נמכרות תמורת כסף או שווה כסף, אלא תמורת זאת - הבחורים מתחייבים על הספק לימודים ושעות רצופות של לימוד ועוד התחייבויות בעבודת ה', תמורת קניית העליות, כל עליה והספק מיוחד בעבודת ה'.

השנה אף היה חידוש מיוחד כאשר אחת מהעליות נמכרה תמורת מספר פעמים של 'עמידה בנסיון' כגון מי שיהיה לו נסיון לברך ברכת המזון שלא בכוונה ושלא מן הכתב, להתגבר לברך בכוונה ומתוך הכתב, וכן שארי נסיונות בעבודת ה'. כשהעליה נמכרה בהתחייבות של כמה מאות התגברויות ועמידה בנסיון.

כאשר בנוסף לכך הקונה מקבל על עצמו לכתוב כל התגברות ונסיון שעמד בו, באשר

כידוע שהכתיבה משרישה כוחות בנפש האדם שעמד בנסיון.

כאשר מובן שמכירה שכזו מחדירה בלבבות מאות הבחורים, אף מי שלא זכו ברכישת העליה - שנסיונות הוא מנת חלקם של כולם, וכולם מסוגלים להתגבר ולרשום לעצמם את ההתגברויות.

כך גם נמכרה לראשונה עליה תמורת התחייבות לכתיבת מאות נקודות טובות שהקונה יקפיד לחטוף בשבועות הקרובים.

התפילה המרוממת הסתיימה בתפילת מוסף עם 'אנעים זמירות' בסיומה בניגון של 'בר יוחאי' כאשר מידי שנה הבחורים משתוקקים לסיום התפילה עם התזכורת מרשב"י ול"ג בעומר שהולך להופיע עוד מעט.

אסדר לסעודתא בצפרא דשבתא

בסיום התפילה, צעדו הבחורים מיד לסעודת צפרא דשבתא, כאשר למרות השעה המוקדמת נטילת הידיים מיד בבוקר יום השבת לאחר התפילה הוכחה ב"ה במתכון מיוחד במינו להצלחת הסעודה והשבת כולה, ואף מקומות אחרים שערכו שבתות התאחדות למדו לעשות כן מחמת גודל ההצלחה ב"ה.

כאשר כמעשהו בראשונה בליל שבת, כך עכשיו - מיד עם נטילת הידיים משתוממים הבחורים לגלות לאיזו רמה מיוחדת מצליחים ר' אליעזר קירשבוים והצוות שעימו להביא את הסעודה, כאשר מגוון ענק של מאכלי שבת משובחים ברמה הכי גבוהה מוגשים בשפע אדיר, שלא מביישים מלון חמשה כוכבים... כשכל זה נעשה תוך יחס אישי לכל אחד ודאגה שכל אחד ואחד יקבל כל צרכיו בשפע גדול.

במהלך הסעודה נשמעו דבריו של ראש החבורה הר"ר יעקב נתן אנשין שליט"א שהזכיר לציבור המשתתפים כיצד היו נראים השבתות בצילו של הרה"ח ר' נתן ליברמנש זצ"ל שזה עתה הסתלק מעימנו, וכיצד השבתות הללו רוממו כל אחד ואחד ממשתתפיהם לגבהי מרומים. וכן הרחיב על כך שר' נתן היה מרומם את הבחורים לחיות במציאות של 'יראת הרוממות' ושכל תהלוכות החיים וההתנהגות יהיו בדרך ארץ מרוממות קודשא בריך הוא.

בדבריו אף הרחיב בנחיצות הצמצום והגבולות שכל בחור זקוק להם, והמסגרת המחייבת שמעמידה סדר יום ברור לכל בחור, ובפרט לאחר כזה בין הזמנים מרומם של קימת חצות, לימוד ספרי רבינו, התבודדות, ושיחת חברים, שדוקא כעת עם מטען רוחני כזה חוזרים לישיבה שהינה מסגרת ברורה של סדר וזמנים וכו', וכדרכו הטעים את הדברים במגוון דוגמאות מרתקות עד שכל בחור הבין בבירור את המעלה וההכרח של זמנים וגבולות וכמה סדרי הישיבה תורמים לכך.

'רב שיח' בליווי עונג שבת

לאחר שעות ארוכות של עבודת ה', החל מקימת חצות ותפילה כוותיקין ועד לסעודה הארוכה עם הדרשות והזמירות - פרשו הבחורים לישינה בשבת תענוג' לחדש את נשמתם וגופם במנוחה והשקט לכמה שעות.

אף הבחורים שהתברכו בעודף מרץ ובפרישקייט בלתי נדלה שלא היו מסוגלים ללכת לישון בצהרי יום השבת, לא הפריעו למנוחתם אלא התקבצו יחד עם ראש החבורה הר"ר שמעון קעניג שליט"א שריתק את המשתתפים במשך כמה שעות בסיפורים מיוחדים מאנ"ש.

לאחר שהבחורים קמו משנתם, בכדי להמשיך בסדר היום - נערכו 'רבי השיח' הנערכים מידי שנה בשנה.

ה'רב שיח' הינו אחד הדברים המיוחדים שמתקיימים במשך המסע, ובו עולות שאלות מהבחורים מחיי היום יום בכל נושא הקרוב לליבם. וזהו זמן מתאים לקבלת תשובות בגובה העיניים כשהרבה דברים מתלבנים מידי שנה ברב שיח, המעניק בהירות מיוחדת לבחורים בנושאים רבים ומגוונים בעבודת ה'.

בשנה זו היה חידוש מיוחד כאשר הרב שיח והשו"ת נערכו במסגרת ה'עונג שבת', כאשר כל חבורה וחבורה התאספה עם ראש החבורה וקיבלה ערכה מיוחדת של עונג שבת הכלולה מאגוזי פרך ורימונים וכל מטעמים, במטרה שלשום בחור לא יחסר כלום מכל מה שרק ניתן לענג בו את השבת - כמה שהבחורים התרגלו לשפע שיש בשבתות אלו, הופתעו לראות מה שהכינו ל'עונג שבת' - זה ממש פתח את הלבבות, לשמוע את הדיבורים שנאמרו אח"כ.

וכך, כשהלבבות נפתחים ב'גדולה לגימה שמקרבת את הלבבות' ובצירוף ניגוני אנ"ש שמעוררים מאד את נפש האדם, הלב פתוח לשמוע ולקבל את הדיבורים. וכל בחור יכול לשאול את העולה על ליבו או דבר שמציק לו בעבודת ה', וראש החבורה מאיר את עיניו על פי מה שכתוב בספרי רבינו

סדר לימוד יום שישי ישיבה גדולה

ותלמידיו, וכך מאות הבחורים התחלקו לכעשרים קבוצות שכל אחד מהם התחזק במשך שעה ומחצה בדברי רביה"ק.

בסיום ה'רב שיח' המיוחד יצאו הבחורים מחוזקים בעבודת ה', בתוספת אהבת חברים נפלאה.

שיחה מיוחדת מכלי ראשון

כעת התאספו הבחורים היקרים לשיחה מיוחדת ומרתקת מפיו של הר"ר אליעזר קירשבוים שליט"א, שנשא שיחה מיוחדת על הרה"ח ר' נתן ליברמנש זצ"ל, כמי שזכה לגדול לצידו עוד מהיותו רך בשנים, ולהיות עימו בקשר הדוק עד יומו האחרון - שיחה שרבים מהבחורים העידו שהיא שינתה להם את ההסתכלות על החיים...

במיוחד התמקדה השיחה בעצת ההתבודדות המאירה, כאשר עם סיום 'החודש הגורלי' - 'לבבי אשיחה', בו השקיעו הבחורים השקעה מרובה בלימוד וקיום עצת ההתבודדות, נוסף פן חדש בעצה נפלאה זו, שרוב הבחורים לא שמעו עליה, מה שר' נתן ליברמנש לא הפסיק לדבר מעל יובל שנים, והגדיר זאת כבריח התיכון בהתבודדות.

שכן, הגענו לעולם השפל כדי לזכך את מידותינו, וזה הוא בכל תחום: תאוות אכילה, תאוות ממון, קדושה, כעס וכו'. ועצת ההתבודדות לא נועדה לתפילה על צרכים רוחניים וגשמיים, למרות שחובה להתפלל על כל דבר ועניין. אלא עצת התבודדות זה שעה של חשבון הנפש ותפילה ותחנונים לפני אבינו שבשמים להזדכך מכל המידות רעות ולזכות למידות טובות!

דבר נוסף, והוא יסוד חשוב בכל הגישה בהתבודדות; אדם לא יכול 'לשבור' שום מידה, אלא במקום זאת צריך לזכך את הנפש, זיכוך זה הוא פנימי ועמוק, והוא יכול להעשות רק כאשר הקב"ה מזכך לך את הנפש, והוא רק ע"י תפילה ותחנונים.

בהמשך לנושא זה שמעו הבחורים זיכרונות מפעימים מר' נתן ליברמנש, כיצד הוא זכה ממש לזכך את המידות עד שבשנותיו האחרונות הוא הפך ל'זקן מלא רחמים', וכל זה בזכות ששנים הוא השקיע בהתבודדות, וזיכך את המידות.

ודבר זה היה ניכר במיוחד כאשר בשנותיו האחרונות לא הפסיק לדבר על אהבה לרבינו הק', באמרו שזו היא ההתקשרות האמיתית. ולזכות לאהבה אמיתית שלא תלויה בדבר, זה תלוי בזיכוך המידות, כמבואר בקשרי התורה נ"ב וקל"ה.

רעווא דרעוין

כעת התאספו הבחורים לתפילת מנחה בהתלהבות, ולאחריה נטלו ידיים לסעודה שלישית.

סעודה שלישית זה ה'שיא' של מסע שלושת ימים, מצד אחד זה ה'שיא' העייפות מבחינה גשמית, כאשר מדובר בסיום מסע ארוך בן שלושה ימים תמימים כאשר העייפות המצטברת מתגברת ביותר והבחורים כבר חושבים על הבית, ומאידך מדובר ב'שיא' הרוחני, נקודת הסיום והחיתום של המסע הנעלה והמרומם, אשר מי שהיה שם מבין למה אנו מתכוונים באומרינו 'שיא רוחני' ומי שלא היה שם גם אלף מילים לא יצליחו להסביר זאת.

תחילה נשמעו דבריו של מנהל החבורות הר"ר ראובן שיף שליט"א כהקדמה לזמירות רעווא דרעווין שהרחיב בטוב טעם על כך שאנו נמצאים בשעת ה'נעילה' של שבת קודש כלל, אך באופן פרטי של מסע שלושת ימים המרומם, וזהו הזמן לקנות בקניין נצח את כל הקניינים להן זכינו במהלך ימי ההתעלות, והרחיב בגודל מעלת הזמירות לאור ציוויו של רבינו הקדוש ובדרך הנכונה לקחת למעשה את קנייני השבת שילוו את המשתתפים במשך השנה כולה.

לאחר סיום דבריו החלו מאות הבחורים שהוכיחו כי הבינו את גודל השעה, לשורר את הזמירות בכוח והתלהבות, כשאין עט היכול לתאר את ה'ברעון' המיוחד, הכיסופין וההשתוקקות, ששרר באולם האוכל מקצה ועד קצה בעת הזמירות.

ומי מדבר על הרגעים המרטיטים בהם שרו את תיבות הציפיה לגאולה 'פרוק ית ענך' 'למקדשך תוב', בניגונים מיוחדים המרטיטים את כל נימי הנפש, ולאחר מכן השיר הנפלא 'ידיד נפש שכל מילה ומילה בו כולה דבקות והשתוקקות, כשמיד לאחר מכן לא היו מסוגלים המשתתפים להיפרד מקשר האהבה לקב"ה והוסיפו את הניגון 'שימיני כחותם על לבך' שבתחילתו הינו איטי ושקט ולאט לאט הציבור מתעורר בכל כוחו יחד עם תנועת הניגון 'כי עזה כמוות אהבה, קשה כשאול קנאה', כאשר בכל פינה נראים בחורים המנגבים דמעות מעיניהם מהשתוקקות להשי"ת ורצון לבטל את התאוות ולהיות דבוקים בהשי"ת כחותם על לבו ועל זרועו, וכך שרים עוד הפעם ועוד הפעם כאשר הנגינה העוצמתית מעידה כאלף עדים על אי רצונם של הבחורים להדבק בהשי"ת עד הסוף, כשלכל בחור יש הרגשה במילה זו או אחרת...

שהתלמידים יעשו תלמידים

סדר לימוד יום שישי ישיבה קטנה

ריקודים סוערים בסיום סעודה שלישית

ריקודים על נועם גורלינו

לאחר שבכוח התנתקו הבחורים מהנגינה המרוממת כדי להמשיך בסדר השבת, הגיעה השעה שלהרבה בחורים זה היה השעה המרוממת ביותר של השבת והמסע כולו. כאשר ראש החבורה הרה"ח ר' אלכסנדר פראנק שליט"א נשא את דבריו הנלהבים כיצד להסתכל על החיים, והיכן האושר האמיתי, בעוררו את הבחורים להבין את העתיד של חייהם, וכיצד יוכלו בכוחו של רבינו הקדוש והנורא שאמר 'זה תקבלו מאיתי, שלא תתנו להעולם להטעות אתכם' לבלי להתבלבל אחר היצר שמנסה לדמיין לנו את האושר בכל מיני מקומות אפלים וכד', ובחור שדעתו קטנה יכול להגרר אחרי סחף חיצוני בענייני גשמיות שונים כגון בענייני לבוש, נגינה ותאוות אכילה, ושאר ניסיונות שהיצר מציב חדשים לבקרים, בכל מיני עטיפות שונות, אך כשמתקרבים לרביה"ק פותחים את העיניים ומבינים שאושר אמיתי 'א גליקלאכער איד' לא יכול להיות כי אם כשעומדים בניסיון ודבוקים בהשי"ת, למרות הקשיים שעוברים - וכך הרחיב שעה ארוכה שהעבירה את הבחורים לעולמות רוחניים גבוהים יותר...

את הריקודים שפרצו אחר כך אי אפשר לתאר, הניגון 'בך רבינו' שהיטיב לתאר את הרגשת הבחורים על הזכיה הגדולה בהתקרבות לרבי גדול כזה ומתנות נפלאות כאלו שנתן לנו, וריקודי 'אין שום יאוש' בהתחדשות מופלאה לקראת הזמן החדש כאשר גם נקודות שנראו כלאחר ייאוש מתחילים כעת מחדש. כאשר הבחורים כולם מגביהים את עצמם טפח וטפחיים מעל גבי הקרקע.

לולא שהשעון עבר מזמן את זמן ר"ת היו ממשיכים לרקוד עוד ועוד... אך מחמת התאחרות השעה הזדרז הציבור לברכת המזון, ולתפילת מעריב וספירת העומר, בהתלהבות ובהתעוררות.

מאחר שהשנה חל שבת ביום א' אייר, כאשר תיכף למחרתו החלו הישיבות את זמן הקיץ, לא היה שייך להאריך בסעודת מלווה מלכה, אך למרות זאת השקיעו הממונים והכינו סעודה חלבית מיוחדת עם שולחנות ארוכים כיאה לסעודת הפרידה משבת מלכתא.

לאחר מכן עלו הבחורים לאוטובוסים לשוב לביתם בשמחה ובחיות, כאשר הם מלאים בגוף ונפש, ואוצרותיהם מלאים מזן אל זן בהתחדשות לקראת תחילת הזמן. כאשר הפתעה מיוחדת חיכתה להם כשעלו לאוטובוס - ערכה מיוחדת שכללה בתוכה מכתב מיוחד שילווה אותם לזמן כולו, שוקולד מתוק, וטופס 'משוב' מיוחד במטרה לשמוע מהבחורים בעצמם כיצד עבר עליהם 'החודש הגורלי', והמבצע 'לבבי אשיחה', ובפרט ה'מסע שלשת ימים', ומה ניתן לעשות בכדי להמשיך להלן את אור רביה"ק.

התגובות המרגשות מפי בחורי החמד והוריהם לא מפסיקים לזרום. הן על החלק הגשמי ובעיקר על החלק הרוחני כאשר כל אחד במילותיו שלו אינו מפסיק להתפעל איך הוא השתנה, ממש לא האמין שהוא יזכה לכאלו עבודות; חצות, תפילה בכוח, זמירות, שיחת חברים, 'תורה הזמנית' בעיון והליכה עם התורה וכו' - הוא ממש מרגיש ברסלבער חסיד של פעם, כרצון רביה"ק, ולא רק בשם המושאל - ובעיקר שכל זה נעשה בחיות ושמחה, רואים בחוש את הסייעתא דשמיא שמלווה את 'מורשת הנחל' - מסע שלשת ימים למאות בחורים שכולם מנצלים ונהנים מכל רגע, וכך בהרגשה ממרוממת זו התחילו את זמן הקיץ - ברגל ימין.

כאשר באופן פלאי משנה לשנה האור הרוחני מתגבר יותר ויותר וההרגשה מרוממת שרק הולכת וגדלה, ולמרות שמדובר באותו מקום ואותה מתכונת בכל אופן מורגש בחוש יותר ויותר ההשראת השכינה, ההרגשה שרבינו נמצא כאן, והתוצאה היוצאת מכך, שהבחורים מתרוממים יותר ויותר... ואין ספק שכל זה הוא רק בכוח ההבטחה שאמר רביה"ק לפני הסתלקותו 'מה לכם לדאוג מאחר שאני הולך לפניכם' ו'רק תחזיקו עצמם ביחד אזי תמשיכו אותי'. ■

מזמור לתודה

כאן המקום להודות לעשרות מאנ"ש שהוזילו זהב מכיסם למען הצלחת 'החודש הגורלי' - 'לבבי אשיחה', בסדרי הלימוד מידי יום בתורת ההתבודדות ת' כ"ה - להחדרת עצת ההתבודדות בקרב בחורי החמד, דבר יום ביומו, שהעניקה לבחורים מתנה לכל החיים שלא תסולא בפז, ובפרט לתורמים עבור 'מסע שלושת ימים' שבזכותם יכלנו לעמוד בהוצאות האדירות של חודש זה שהגיעו לסכום עתק בסך 400,000 ₪, שהביאה את תוצאה אדירה שמאות בחורים מתקרבים לרביה"ק ומקיימים עצותיו ומתחדשים בעבודת ה', וזוכים לקנות קניין נצח להתבודד דבר יום ביומו, זה שווה כל הון דעלמא.

אשריכם! אשריכם! שזכיתם להיות שותפים בדבר גדול זה, להיות חלק במימוש ההבטחה של 'ניצחתי ואנצח גמרתי ואגמור', ולזכות להחדיר לבני הנעורים (שאותם בעיקר רמה רביה"ק לקרב) את העצה שהיא 'מעלה עליונה וגדולה מן הכל'.

ובוודאי שזכות זן תלך לפניכם כהבטחת רבינו 'אצל מי שאני לוקח אני נותן', ויושפע עליכם שפע ברוחניות וגשמיות, להיות דבוקים בהשי"ת ולקיים עצותיו הק' אתם ובניכם עד סוף כל הדורות, מתוך בריות גופא ונהורא מעליא וכל טוב סלה.

לְמָחֳרָת, בַּזְּמַן הַקָּצָר שֶׁבֵּין הַחֵיידֶר לַחֲבֶרְ'ה, הִסְבִּירָה לָהֶם אִמָּא עַל הַמִּבְצָע. הִיא הֵרְאֲתָה לָהֶם אֶת הַלּוּחַ הַמְּיֻחָד שֶׁקָּנְתָה וְתָלְתָה בְּחַדְרָם, בּוֹ רָשַׁם כְּבָר אַבָּא אֶת הַכּוֹתֶרֶת 'חַיֵּי מוֹהַרַ"ן' וּמִתַּחְתָּיו כַּמָּה סִימָנִים שֶׁל סְעִיפִים.

בְּתַחְתִּית הַלּוּחַ הָיָה כָּתוּב בְּכְתַב יָדָהּ שֶׁל אִמָּא 'לְפַנּוֹת אֶת הַצַּלַּחַת לְאַחַר אֲרוּחַת הַצָּהֳרַיִם'.

"בְּכָל שָׁבוּעַ" הִסְבִּירָה לָהֶם, "יִהְיֶה כָּתוּב כָּאן סְעִיפִים אֲחֵרִים שֶׁעֲלֵיכֶם לִלְמֹד מִתּוֹךְ סִפְרֵי רַבֵּנוּ, שֶׁאַבָּא יִבְחַר. וַאֲנִי אֶכְתֹּב פֶּרֶט מְיֻחָד בְּכִבּוּד הוֹרִים אוֹ נוֹשֵׂא אַחַר עָלָיו תַּעֲבֹדוּ בַּשָּׁבוּעַ הַזֶּה. כְּמוֹ כֵן, בְּכָל יוֹם תִּלְמְדוּ בַּחֲבֶרְ'ה אֶת הַמִּשְׁנָיוֹת וְהַגְּמָרָא שֶׁלִּמַּדְתֶּם בַּחֵיידֶר, וּבְשַׁבָּת אַחַר הַצָּהֳרַיִם תִּלְמְדוּ פַּעַם נוֹסֶפֶת אֶת כָּל הַחֹמֶר. בְּכָל שָׁבוּעַ בּוֹ תַּצְלִיחוּ לְקַיֵּם אֶת הַמִּבְצָע לְפָחוֹת חֲמֵשׁ יָמִים - תְּזַכּוּ לְנָקֵדָה. מֵעַכְשָׁו עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה יֵשׁ שְׁלוֹשִׁים וּשְׁמוֹנָה שָׁבוּעוֹת, כָּךְ שֶׁאֶפְשָׁר לְהַגִּיעַ לִשְׁלוֹשִׁים וּשְׁמוֹנָה נְקֻדּוֹת. אִם תַּצְלִיחוּ לְהַגִּיעַ לִשְׁלוֹשִׁים נְקֻדּוֹת - אַבָּא יִקַּח אוֹתְכֶם אִתּוֹ לְאֻמָּן בְּעֻזְּרַת ה'!

המשך בעלון הבא

פנינים
עין פאבריק
סיור מעמיק בפעילות מורשת הנחל

"לבבי אשיחה" חודש של עצת העצות: התבודדות.

ינקותא כלילא דוורדא, השנים הראשונות בעולמו של בחור, בהן הוא מתחנך לעבודת הבורא: מה התכלית כאן בעולם, מה תפקידנו בחיינו, ומהי הדרך הסלולה לעלות בסולם בית ק-ל. על מה צריך לחנך בחור? המשך החיים טומן בחובו כל כך הרבה, מה ייתן לנו ערבות שהוא ימשיך בדרך הנכונה, יישאר כל חייו קרוב אליו יתברך, ומהו הבריח התיכון שיבטיח שיגיע בוודאי לתכליתו וליעודו בעולם.

לאחד שרק פסע על מפתן רביה"ק, התשובה ברורה: 'התבודדות' - עצת העצות והיקרה שבמתנות שהוריד לנו רביה"ק. דרך סלולה לכל אחד, מקטן ועד גדול, שדרכה לבדה נזכה להתקרב להשי"ת ולעבדו באמת ובתמים. כשנזכה שבנינו יתחנך לקיים את עצת ההתבודדות יום יום, חוק ולא יעבור, כי אז הדרך סלולה בפניו כבר למשך כל חייו, לדעת מעצמו את אשר לפניו, מה טוב ומה רע, במה להשקיע וממה צריך לברוח.

לקראת בין הזמנים ניסן - הזמן בו משקיעים בחבורות הבחורים כוח, מוח וממון רב כדי להנחיל לבחורים את יסודי אוצרות רביה"ק ולהאיר את דרכם לכל המשך חייהם - הגו ב'מורשת הנחל' פרויקט עצום, שכל כולו ממוקד סביב נושא ההתבודדות, להדריך את צעירי הצאן בעצה יסודית זו. הושקעה השקעה מרובה כדי להתגבר על הקשיים שעלולים להפריע לבחור בתחילת דרכו בהתבודדות, ללמדו את יסוד העצה, ולהנחיל לו את הטעם, החיות והנעימות שיש בקיום עצה זו מדי יום ביומו, חוק ולא יעבור.

סדר לימוד מיוחד בשם 'לבבי אשיחה' הושק, ובמסגרתו למדו כלל הבחורים בשעה האחרונה של סדר הלימוד אחר הצהריים, בכל יום נושא אחר בהתבודדות, מתוך דגש לבאר בשפה ברורה את דרכי קיום ההתבודדות, את העצות שנותן רביה"ק לקיומה, ואת ההתגברות על כל הקשיים המנסים למנוע מלהתרגל לקיים את העצה מדי יום.

דגש חזק שמו במהלך כל החודש על עניין ההתבודדות, שכן מלבד היותה עצת העצות, השער והפתח לכל ענייני רביה"ק, בזמן של 'בין הזמנים', כשאין את הסדרים הרגילים של הישיבה, קל יותר לבחורים להתרגל לקיים את העצה כך שתעמוד להם להמשך כל חייהם. גם הזמן גרמא, כשיחתו הידועה של רביה"ק שכשמגיע הקיץ זה הזמן לצאת לשוח בשדה בין העשבים, ובנוסף לכך בחודש זה התהלכו כלל אנשי שלומנו עם התורה השייכת לזמן: תורה כ"ה על התבודדות.

הפרויקט חולק לשלושה חלקים. החלק של הלימוד, בו עסקו מאות הבחורים יחד בנושאי ההתבודדות עם הליקוטי הלכות, בכל יום נושא אחר שמאיר את העצה היקרה. בנוסף היה סיכום יומי, בו ענו הבחורים על שלוש שאלות שסיכמו את הלימוד היומי, ושהוסיף לחקוק את הלימוד בעצמותם.

כמו כן התקיימו שיעורים מחשובי המשפיעים בין מנחה למעריב, שם ביארו המשפיעים בטוב טעם, כל אחד בשפתו הוא, את דרכי ההתבודדות וקנייניה.

תכלית כל המבצע הייתה הקיום למעשה. בין שלל ההגרלות על כל התכניות של החודש הגורלי, הוכרז על מתנה יוקרתית שתינתן לכל בחור שיקיים את עצת ההתבודדות בכל יום מימי בין הזמנים.

בגולת הכותרת, 'מסע שלושת ימים', הושקעו תכניות מגוונות להנחלת העצה מכל כיוון. הגרלה מיוחדת התקיימה לכל הבחורים שיתחזקו לקיים את עצת ההתבודדות גם בימים אלו של נסיעה ו'קמפ', על כרטיס טיסה לאומן ר"ה תשפ"ז מתנת 'אסק שמים'. ביום שישי התקיימה הצגה מושקעת עם מסר חזק על גודל ההכרח והזכות להתרגל לעצת ההתבודדות לכל החיים. אחה"צ, ב'טועמיה', חולק השי היוקרתי לכל הבחורים שזכו לקיים את ההתבודדות בכל ימי בין הזמנים: נרתיק תפילין דמוי עור עם הכיתוב 'אשריך! שאתה זוכה להתבודד מדי יום בקביעות!', ובפנים חיכתה לכל אחד עוד הפתעה: סידור יוקרתי עם הכיתוב הנ"ל, כדי שבמשך כל השנה יעמוד לנגד עיניו יום יום החיזוק על ההתבודדות, לחזק את ליבו להתבודד כל יום במשך כל השנה, חוק ולא יעבור.

במהלך השבת ביארו המשפיעים את דרכי ההתבודדות וחיזקו את הבחורים להמשיך בעצה יסודית זו לכל השנה כולה. ואחרי ככלות הכול, ברגע האחרון כשהבחורים עלו על האוטובוסים לחזור לביתם לשלום אחרי חודש גדוש בהתעלות רוחנית, חיכתה לכל אחד ערכה ייחודית עם מכתב מרגש מן הלב, להמשיך לאחוז בעצת ההתבודדות כל יום, חוק ולא יעבור, גם אחרי בין הזמנים, כשאין את האווירה וההגרלות, ונשאר רק הרשימו של החודש המופלא.

בין הזמנים עבר וחלף לו, אך קנייני הנצח שרכשו מאות הבחורים במהלכו יעמדו להם לנצח. מאות בחורים שזכו בחודש נשגב זה להתרגל ולפתוח פתח וצוהר לאור חייהם, למען יעמוד להם לימים רבים.

ברכת מזל טוב

ברכת מזל טוב חמה ולבבית שגורה בזאת לידידנו היקרים

להולדת הבן

הר"ר **יעקב זאב אנשין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **ישראל נחמן אנשין** הי"ו
בית שמש

הר"ר **שלמה הלטשטוק** הי"ו
בית שמש

הר"ר **דוד יהודה וואקנין** הי"ו
צפת

הר"ר **משה ניימן** הי"ו
בית שמש

הר"ר **שמואל פוקסברומר** הי"ו
צפת

הר"ר **שלום קאהן** הי"ו
ירושלים

הר"ר **אפרים קנפלמכר** הי"ו
ביתר

הר"ר **אהרן שפירא** הי"ו
בני ברק

הר"ר **נתן שפירא** הי"ו
בית שמש

להולדת הבת

הר"ר **נחמן ארליכמן** הי"ו
ירושלים

הר"ר **חיים דוד בלומנקראנץ** הי"ו
צפת

הר"ר **ישראל בראנסדורפר** הי"ו
בית שמש

הר"ר **נחום מינצברג** הי"ו
צפת

הר"ר **שלום פראנק** הי"ו
בית שמש

להכנס בנם לעול תומ"צ

הר"ר **יוסף ווגל** הי"ו
ירושלים

הר"ר **נחמן נתן טייכנר** הי"ו
צפת

הר"ר **יעקב כהנא** הי"ו
בית שמש

לאירוסי צאצאיהם

הר"ר **יצחק אורלנצ'יק** הי"ו
צפת

הר"ר **דוד גולדווייי** הי"ו
ירושלים

הר"ר **יהושע גרוס** הי"ו
ברכפלד